

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

Wass Albert: Látható az Isten

*Füben, virágban, dalban, fában,
születésben és elmúlásban,
mosolyban, könnyben, porban, kincsben,
ahol sötét van, ahol fény ég,
nincs oly magasság, nincs oly mélység,
amiben Ő benne nincsen.*

*Arasznyi életünk alatt
nincs egy csalóka pillanat,
mikor ne lenne látható az Isten.
De jaj annak, ki meglátásra vak,
s szeme elé a fény korlátja nőtt.
Az csak olyankor látja őt,
mikor leszállni fél az álom:*

*Ítéletes, Zivataros,
villám-világos éjszakákon.*

- **Gyertek a Berekfürdői Fórumra (15. old.)**
 - *Gyula bá' hazament (3. old.)*
 - *Jamboreen voltunk (8-11; 12-13. old.)*
 - *Reformáció és Ady Endre (14. és 16. old.)*

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

Valamilyen keresztségből Krisztus keresztségébe...

Valamilyen cserkészetből Krisztus cserkészetébe...

Alapige: *Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívőkké lettetek? Ők így feleltek: Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek. Ezután megkérdezte tőlük: Akkor milyen keresztséget kaptatok? János keresztségét – válaszolták ezek. Pál ekkor így szólt: János, amikor keresztelt, megtérést követelt, de azt mondta a népnek, hogy abban higgyenek, aki utána jön, azaz Jézusban. (ApCsel 19,2–4)*

Hajlamosak vagyunk a hitről és hitetlenségről is fehéren-feketén, kategorikusan beszélni. A cserkész jó esetben istenhívó, de vajon minden cserkész ugyanúgy hisz ??? Sajnos velünk is előfordulhat, hogy a „hívó cserkész” olyan magagyártotta képzetekben, istenekben, bálványokban hisz, amelyek nem is léteznek. A „hitetlenkedő” cserkészről pedig kiderülhet, hogy egy-egy élethelyzetben bőven vannak kételeyei a maga hitetlenségét illetően. Szokták is mondani, hogy *a Zuhánó repülön nincsenek ateisták.*

Igy van ez a keresztségünkkel is. Van, aki átesett gyermekkorában, öntudatlanul a keresztségen és azzal be is fejeződött mindennemű spirituális, lelki tevékenysége. A másik embernek ez nem adatott meg, de nyitott lélekkel keresi az igazságot és hálás örömmel fogadja a hit ajándékát, például az evangéliumi cserkészlet miliójében.

A hitben és a keresztség megélésében is vannak fokozatok. *A lelki életben való fejlődés, amelyből a cserkész számára is kibagyhatatlan Isten népe közösségében, az egyházban való aktív részvétel pedig azt jelenti, hogy hitünk és keresztségünk is az Isten Krisztusban megmutatott kegyelmében jut el a teljességre. A hit által megérintett állapotból eljuthatunk a hit által biztosan megragadott állapotba. A lelketlen gondolataim Isten lelkétől nyerneik igazságot és bölcsességet. A profán gondolataim a hitről Krisztus által lehetnek szent hitté.*

Pál apostol Efézusban, a bálványimádás, a pogány-kultusz fellegvárában talált egy kis csoportot, akik megérintettek, mert szakítottak korábbi bűnös életükkel, morálisan megtértek, meg is keresztelkedtek valamilyen módon, de a Krisztus bűnbocsátó kegyelmét nem érezték, ennek következményeit nem élték. Talán sok mai keresztség is ilyen közöttünk is. Jó szándék, hagyománytisztelet, nagymama akarata, családi elhatározás, cserkészszelvarás van mögötte sok szép emberi gondolattal, de a Krisztus megragadó szeretetének vágya és elfogadása nélkül. *A saját döntésünk marad a magunk, vagy gyerekekünk megkeresztelése, pedig az akkor igazi, ha Isten döntéseként fogadjuk. Akkor lesz áldott és áldó következménye.*

De van szerencsétlen kombináció is. Ünnepeles keretek között – kereszteléskor, konfirmációkor, elsőáldozáskor, bérmálkozáskor, cserkész-fogadalomtételkor – Isten döntésének fogadjuk a hozzátartozásunkat, de aztán a hétköznapi döntéseit fönntartjuk magunknak és nem követjük Őt, nem imádjuk Őt, nem bízunk Benne, nem keressük, nem kutatjuk igazságát és akarátát, öntörvényünkkel vezéreljük életünket. Ebből rengeteg feszültség, belső konfliktus és külső hitelvesztés fakad cserkészkörökben is.

Pál apostol efézusi kis csoportja boldogan lépett a tanítványi lét magasabb fokára azért, hogy egy értelmezhetetlen, áldott következmények nélküli keresztség után Krisztusi megváltó és boldogító keresztséget fogadott el.

A mi tanítványi és cserkészletünk is arról szól, hogy folyamatosan növekedjünk a hitben és abban a boldog tudatban, hogy keresztségünk nem a múlt egy hiábavaló eseménye, hanem a jelen és a jövő minősége és az örökévalóságunk záloga.

Jelentés számunkra a tanítványi lét, hogy arra törekszünk, hogy „az akármilyen/valamilyen keresztségből” az igazi krisztusi keresztséget éljük, az akármilyen cserkészetből a krisztusi, evangéliumi cserkészetre törekszünk.

dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21)

Gyula bá' hazament

Hosszú éveken keresztül ebben a rovatban a magyar ICHTHÜSZ cserkészzet betiltás – 1948 – előtti nagy alakjait mutattuk be azzal a reménységgel, hogy életük példa lesz a fölnövekvő cserkész generáció előtt. Később még velünk élő ICHTHÜSZ cserkészek emlékezéseit, gondolatait, jeles tetteit osztottuk meg a negyedéves lapunk e hasábjain. Immáron eljutottunk abba a korszakba, hogy lapszámról, lapszámra az elköltözött testvéreinkről szóló méltató megemlékezések töltik ki ezeket az oldalakat.

A tendenciát őszintén továbbgondolva, egy képzeletbeli utazás során oda jutottam, hogy vajon én mikor kerülök e rovatban, mint a megemlékezés tárgya. Aztán továbbmentem és arra gondoltam: talán még rosszabb a helyzet... Emberi tapasztalataim mérlegelése szerint nem kell tünődöm azon, hogy mikor jut nevem e rovatba, mert lehet, hogy addigra már rovat sem, lap sem, evangéliumi motiváltságú cserkészzet sem lesz. Hála Istennek persze ezen az állomáson is túljutottam, elégszen a hitvallásunkig: „Jézus Krisztus a cserkészetnek is Ura.” Ennek a meggyőződésnek a jegyében visszakanyarodtam lélekben Gyula bához, aki lám, lám még hazatérésével is hitvalló gondolatokat (is) ébreszt bennem.

Kovács Gyula cserkésztsízztel, a debreceni 739. sz. Árpád cserkészcsapat újjáalapító parancsnokával 1990-ben ismerkedtem meg, amikor az volt a feladatom, hogy a Magyar Reformátusok Második Világtalálkozójához kapcsolódva egy nagyszabású cserkész tábort szervezzek. Ez a tábor létre is jött több mint 1200 cserkész részvételével a debreceni Vekeri tó közelében. Kovács Gyulának elévülhetetlen szerepe volt az óriási sikerben.

Innentől kezdve évente számos tábort rendeztünk, és rendszeressé váltak az őszi ICHTHÜSZ Fórumok Berekfürdön és a téli Közgyűlések Mátraházán, később Balatonfüreden. Rendeztünk vezetőképzőt Izsákon, építő/alkotó táborokat Dunavarsányban, világtalálkozó táborokat Erdélyben és Felvidéken és a sort hosszan folytathatnám.

Olykor szembeszélben dolgoztunk, többnyire olyanokéban, akiket egyéb szelek azóta messze fújta a cserkésztől. Persze a saját és cserkészársaink emberi gyarlóságai is néha nyilvánvaló akadályokká lettek előttünk. Mindezek közepette azonban egy belső érzés mindig új lendületet adott nekünk egy negyedszázadon át. Ez az érzés az elődök példáiban testesült meg, amelyek sok különbözőségük ellenére két pontban találkoztak. Az egyik a Szilassy/Megyercsy féle KIE-s/YMCA-és evangéliumi hit cserkésze, a másik az erre épülő Karácsony Sándor-i cserkészpedagógia.

Gyula bá hívő református családban és a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában kapta mindehhez a legjobb alapokat. Valamilyen oknál fogva 1989-ben a népfrontos, reformátusnak álcázott/hazudott, de szekuláris szövetségben talált rá a cserkészet. De megismerkedésünk első pillanatától, a berekfürdői megbeszéléstől, az első közös áhítatoktól kezdve tudta hol a helye. Csapata zászlaját már az ICHTHÜSZ szellemében varratta. Emlékszem, hogy szinte fölszabadult a hívő, őt testvérként fogadó közösségünkben. A csapatfenntartó debreceni Árpád téri gyülekezetnek hamarosan presbitere lett. Nem hivalkodott a hitével, nagyon is alázatosan élte meg, de min-

dig határozottan igényelte a lelkészek spirituális/liturgikus közreműködését cserkészvezetői tevékenysége során. A pedagógiáról pedig csak annyit, hogy mindig tanítani akarta a cserkészeket. Legtöbbször egyszerű praktikus, de mindig fontos dolgokra. Nem az élményszerzés és a szórakoztatás volt a célja, miként BiPi-nek és a magyar cserkészet kiemelkedő alakjainak sem. Krisztus úrsága alatt és nevelő/növelő szándékkal akarta a cserkészek és cserkészet javát szolgálni. Ezzel a szándékával és képességével súrlódásmentesen találta meg a helyét az ICHTHÜSZ közösségben. Az ebből származó problémái pozitíve minősítik, a gyarlóságaiból fakadó konfliktusait pedig hiszem az evangéliumi cserkészet Úra szelíd szemmel figyelte és most hazatérő gyermekét bűnbocsánattal fogadja az örökkévalóságba. Kovács Gyula cserkésztsízt 83 éves korában „ment haza”.

Debreceni búcsúztatóján, a Füredi úti református templomban a főnti gondolatok is részben elhangzottak a nagy létszámú megemlékező/búcsúzó gyülekezet előtt. Liliom is került a fényképe mellé, az ICHTHÜSZ Közösség hitvallásával a nemzetiszínű szalagon. Egyetlen cserkészegyzenruhás fiatalember is volt a búcsúzóik között, igaz nem Debrecenből. BZ.

Mit jelent nekem az ICHTHÜSZ Cserkészet

gyógypedagógus logopédus, mediátor szemmel, GILDE cserkészként

A gyógypedagógus munkahelyi kötelessége az empátia és a gyengeségek felismerése, a rész-képességek, készségek feltérképezése, a hiánypótlás megtervezése és véghezvitele.

A hétköznapokban, mint 40 éve logopédus már nem azt figyelem, hogy ki milyen technikával beszél, fontosabb számomra a beszéd tartalma. A hibakeresésből inkább át állt a lelkem a jó elemek meglátására. Fontos a szép beszéd. Csodálom, amikor valakiből árad a művés beszéd, a cizelált gondolat, az irgalmas és mégis következetes gondolkodásmód felüdíti a lelkemet.

„A hit, remény és szeretet” (1Kor 13) útja a kiváltképpen való út a szeretetben. A kegyelmet megismert, elfogadott, már továbbadni tudó életgyakorlat megtapasztalása: jó. Az ICHTHÜSZ cserkészek között ilyen tapasztalataim vannak.

Mediátor szemmel nézve hálás a szívem, hogy ebben az újságban megjelenhetnek időnként a gondolataim, az Ökumenikus Tanács egykori főtitkárának és az Evangéliumi Allianz alelnökének írásai társaságában... S, ha megengedném magamnak a büszkeséget, még talán az is lennék. Csodálom Istent, hogy az amúgy egyházi körökben sokszor „Isten nevében” egymásnak ellenálló, közösséget nem vállaló kegyességi irányzatok fő vezetői az ICHTHÜSZ-ben testvérként jól megférnek egymást segítve, hitem szerint Urunk indítására és jó tetszésére.

GILDE cserkészként különleges élményem, hogy egy-egy hétvégi közgyűlésen, egy nagy teremben a cserkészek apraja-nagyja, vezetők és vezetettek család-ként működnek. A vezetés hierarchiája, az életkortól független gondolatok áramlása nem zárja ki egymást. A tökéletes Isten, a mi Megváltó Urunk. A nem tökéletes ember, az emberi gyengeségeket is hordozó, de jóra törekvő cserkész a Szentlélek segítségét megtapasztalja. Az őszinte szeretet, a manipulációs szándék nélküli tisztelet, de a változásra, fejlődésre biztató mondatok csokra is, mind díszítik ezeket a találkozásokat.

Íródtak e sorok egy gyógykezelés alkalmával. ahol dr. Bóna Zoltán rövid látogatást tett, hiszem nem csak egy banktechnikai probléma megoldása céljából.

Köszönjük a felüdítő pillanatokat!

Nagyné Kele Márta gilde cserkész

A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélemben (Lk 1,80)

Beszámoló a monori, 842. sz. Benedek Elek Cserkészcsapat 2019-es nyári nagy táboráról

Amint az írás címe is mondja és a tördelésen is messziről látszik ez nem egy élménybeszámoló sem tartalmilag, sem publicisztikailag, sokkal inkább egy szakmai beszámoló, ami azt hivatott megmutatni, hogy a tábor megfelelt-e a cserkész-követelményeknek, kritériumoknak és persze azt is, hogy aki leírja képes-e ennek megítélésére. Amennyiben a pozitív kicsengésű „értékeléssel” egyetértünk, én speciel egyetértek, bár az alábbiak egy sajátos megközelítésű cserkész-tet mutatnak be, akkor az alábbiak azt is mutatják, hogy milyen szempontok szerint, milyen ismervekkel kell/lehet egy nagytábor megrendezni. Persze nem minden tábor ilyen, de szerintem a cserkészkritériumokon belül, egyfajta családias, nyitott kategóriában példás, tehát tanulságos, és aki ilyesmi tábort szeretne szervezni annak bátorító útmutatás is. Mindezt gratulálok a tábor szervezéséhez és a dokumentálásához is. Ennek okán nem a csapatélet, hanem a pedagógiai rovatban közöljük. Kizárólag nyelvbellyességi, vagy tipográfiai, ritkán formai változtatásokat tettünk. (A szerk)

A tábor helyszíne: Börzsöny, Szénpatak – patak kulcsos ház.

Táborparancsnok: Nagy László cst. csapatparancsnok

Résztevő létszám: 42, kiscserkészek, cserkészek, felnőtt cserkészek, GILDE-k, leendő cserkészek

Őrsök száma: 5

Időpont: 2019. július 28 - augusztus 5.

Programok:

0. nap: július 28. Táborépítés, Az előrs kiszállítja a helyszínre a tábori kelléket.
1. nap: július 29. Érkezés, elrendezkedés, félnapos őrsi túrák, főzőverseny őrsként.
2. nap: július 30. Honvédelmi nap, Harctéri elsősegélynyújtás, Kutyás bemutató, Harcászati eszközök bemutatója a Magyar Honvédség katonáinak segítségével.
3. nap: július 31. Honvédelmi nap folytatása: Lövészet, Íjászat, Harcászati alapok.
4. nap: augusztus 1. Környezetvédelmi nap, Hulladékgyűjtés a környező erdőben az Ipoly Zrt. erdészetének koordinálásával.
5. nap: augusztus 2. 20 km-es csapattúra: Kulcsos ház – Királyrét – Kisinóc – Kóspallag – Szokolya – Királyrét – Kulcsos ház)
- 6.nap: augusztus 3. Identitás nap: Fiús – Lányos programok. Fiúk: tábori bútorok készítése kötözésszerű technikával. Lányok: kézműves technikák: nemezelés, fonás, batikolás, üvegfestés. Este bátorságpróba.

7. nap: augusztus 4. Istentisztelet, du. vízbomba csata, este: záró tábortűz, mesék dramatizálása.

8. nap: augusztus 5. Táborbontás, hazautazás

A tábor lelki életének tematikája: „Hogyan lehet közösséggé szerveződni?”

A közösséggé szerveződést és annak is főképp a konfliktuskezelési oldalát jártuk körül napról-napra az esti áhítat ideje alatt. Az áhítatokat Nagy Márta, középiskolai-főiskolai tanár, hitoktató, mentálhigiénés szakember vezette. Az alábbi témák szerepeltek egy-egy bibliai történettel, ígéresszel alátámasztva. Például a vak meggyógyítása, A jótékony samaritánus, Mária és Márta esete Jézussal, A tékozló fiú, ...

1. nap: Szeretni nehéz! Milyen az igazi szeretet?

2. nap: Ablak! Másik nézőpontjából látni a konfliktust

3. nap: Érzelmi burkok és a Maslow-i „pohár”: Mi rejtetik az érzelmek mögött? Hogyan tudunk odafigyeléssel másokat magasabb szintre emelni?

4. nap: Kinek a problémája? Hogyan segíthetünk mások problémájának megoldásában, úgy, hogy ne mi cipeljük azt helyette?

5. nap: Árulkodás, segítségkérés, harc, elkerülés, felvállalás? Hogyan kezeljük konfliktusainkat?

6. nap: Kinek van igaza? A megbocsájtás ereje.

7. nap: Miben hasonlítunk? Hasonlóságunk vonz, de különbözőségünk tesz gazdagabbá.

Napirend:

7.00 Ébresztő

7.15 Reggeli torna

7.25 Körletrend, öltözködés, tisztálkodás

8.00 Zászlófelvonás, reggeli áhítat

8.15 Reggeli

9.00 Délelőtti program

13.00 Ebéd, utána csendes pihenő

15.00 Délutáni program

18.00 Vacsora

19.00 Esti áhítat

20.00 Tábortűz

21.30 Zászló levonás: levonja a nap hőse

22.00 Takarodó

22.00 Éjszakai őrség 2 órás váltásokban

Szolgálatok:

Ügyeletes őr: A nap folyamán a konyhai szolgálatban vesz részt

Őrség: Éjszakai őrséget adó őr

Körletellenőrök: A körletrendek értékelése minden nap reggeli étkezés után.

A tábor értékei

A tábor helyszínéül választott szénpataki kulcsos ház és környéke ideális terep a biztonságos táboroztatáshoz. A 30 éves múlttal rendelkező csapat 10 éve rendszeresen jár ide nyaranta és a téli portyáikat is ide szervezik.

Nem csak a szép környezet – a hely Királyréttől 3 km-re egy patak völgyben, az erdőben fekszik, mellette tisztás, amely alkalmas sátorállításra – hanem a helyiekkel kialakult kölcsönös bizalom és megbecsülésen alapuló kapcsolat is biztosítja, hogy viszonylag kis anyagi ráfordítással színvonalas táborokat lehessen szervezni.

A tábor szellemiségét tekintve nagyon családias. Ehhez természetesen az is hozzájárul, hogy a csapatparancsnokot évek óta támogatja egész családja. Laci bácsi feleségén – Márta néni – kívül három gyermeke – Márti, Peti, Laci – is cserkészek és tevékenyen ki veszik részüket a csapat életéből. A táborban is jelen voltak családjaikkal együtt.

Rajtuk kívül még több „cserkészcsalád” is jelen volt a táborban. Szülők és gyermekeik már évek óta járnak rendszeresen a csapat rendezvényeire, táboraira. Közülük többen aktív cserkészek, vagy barna nyakkendőt viselő, felnőttek, támogatók.

Sokat számít, hogy az aktív cserkészgyerek közül többen barátságok révén kerültek be a csapatba, majd őket követték családtagjaik. A nyári táborokra visszajárnak régebbi cserkészek is, az ország más részeiről vagy éppen külföldről.

Idén Német-, Svéd- és Írországból, Angliából és Szerbiából is voltak cserkészgyerek.

A tábor során megjelentek egy- két napra érdeklődő, támogató szülők is ezzel erősítve a tábor családias jellegét. A családias jelleg nem csak ezen a szálon volt érzékelhető. A csapatvezető tudatosan vallja, hogy a cserkészetnek fel kell vállalnia a családok hiányosságainak pótlását. Nem csak anyagi, hanem mentális és ideológiai területen is. Értékeket adni példamutatással, verbális meggyőzés helyett.

A cserkészpedagógiájának mentalitása a „kérem, köszönöm” az oktatásban – és sokszor az otthonokban is – tapasztalható felszólítással, paranccsal, fenyegetéssel szemben.

Hogy működjön ez a módszer a csapatban, a csapatvezetőnek rendelkeznie kell megfelelő lojalitással, rugalmassággal, érzelmi intelligenciával, rálátással és megfelelő bölcsességgel.

A tábori élményeim alapján én azt tapasztaltam, hogy a 842.sz Benedek Elek cserkészcsapatban működik ez a mentalitás és ez az, ami a programok mellett sokakat bevonz a csapatba, kedvessé teszi a cserkészéletformát.

A tábor állandó létszáma 42 fő, de ez a látogatások miatt volt, hogy 50 fölé emelkedett.

Fogadalmat nem tettem a tábor végén, mivel az újoncok fogadalomtételének szertartása novemberben a monori református templomban szokott megtörténni. Addig még van egy-két dolog az itt, és a képzés során látottak-hallottak közül, amit olyan szinten rutinná kell fejlesztenem, hogy – elsősorban magam számára – megbizonyítsam, méltó vagyok a cserkész fogadalomtételre.

2019. augusztus 11.

Szamosfalvi Attila

Evangélium és cserkészzet

A 24. Jamboreen voltunk Amerikában

A négyévente megrendezésre kerülő cserkész-világtalálkozó helyszíne az idén az USA-beli West Virginia volt, ahol 155 országból cirka 36 000 résztvevő 14-18 éves cserkész és 9000 önkéntes segítő ápolta a cserkésztestvériséget és szembesült a főtéma felhívásával: *Nyiss egy új világ felé*, köztük mintegy 300 magyar.

Mint köztudott éppen 100 esztendővel ezelőtt került sor az első cserkészies gyermek- táborra a Tolna megyei Alsópélen dr. Szilassy Aladár orvos és Megyercsy Béla KIE lelkész szervezésében. Ezt hamarosan követte 1910-ben az első magyar cserkészcsapat megalakulása 1. sz. BKIE cscs. – Budapesti Keresztyén Ifjúsági Egyesület – néven, majd pedig 1912. december 28-án – Aprószentek ünnepén – alakult meg a Magyar Cserkészszövetség a Kálvin téri egyházközségünk gyülekezeti termében.

A magyar cserkészzet, ahogy az alapító Lord Baden Powel anglikán „papfiú”, akkor már élemedett katonatiszt, nevezte „magától értetődően spirituális/vallásos” szervezet volt, a KIE-n keresztül minősített evangéliumi töltéssel. Egyházi, társadalmi és történeti hatásokra ez az evangéliumi fény 1920-ra már olyan mértékben fakult, hogy Karácsony Sándor vezetésével az egységes magyar cserkészmozgalmon belül eleink létrehozták az Evangéliumi ICHTHÜSZ Cserkészközösséget, amelynek a célja nem kevesebb volt és ma is az, hogy szemben a tematikus, vagy vulgáris szekularizmussal, továbbá a formális,

Az ICHTHÜSZ Közösség képviselői a megnyitón a magyar cserkészek között

vallásossággal, az Evangélium örömét és erejét a mozgalom követőinek szívére helyezze és így a mozgalom mozgatórugójává tegye. Az éppen 30 éve újjáalakult magyar cserkészzetben ez az igyekezet ugyanezzel az elnevezéssel mind a mai napig él. Az ICH-THÜSZ Közösség

kiadványokkal és programokkal hirdeti, hogy *Jézus Krisztus a cserkészzetnek is Ura*, s hogy ennek nem akármilyen következményei vannak, azok életében, akik ennek jegyében öltönek egyenruhát, tesznek fogadalmat Isten, haza és embertárs hűségének szolgálatára, s vállalják a testvériséget az összes többi cserkésszel.

2019. július 22 – augusztus 1. között került megrendezésre a 24. dzsembori a fenti adatokkal éppen azért, hogy a cserkésztestvériséget minél reprezentatívabb, minél változatosabb körben és tartalmilag minél nagyobb mélységeket és magasságokat megjárva tudjuk megélni. Ezen a helyen kell elismeréssel nyugtáznunk a szervezés logisztikai bravúráját, az együtt töltött egy hét testi-lelki-szellemi szükségleteinek táplálását illetően. Lélegzetelállító volt a közel 45000 cserkész bevonulása és jelenléte az alakuló térre a megnyitón, a záró alkalmon és a kulturális esten. Nem mellesleg, sokkal inkább elismerő büszkeséggel kell megemlíteni, hogy csak a közel 300 fős magyar kontingens érkezett alakban, lépéstartással és nótaszóval.

A dzsembori főtémája így hangzott: *Nyiss egy új világot felé!* Ez istentiszteleteken, áhítatokon, tematikus – környezetvédelmi, fenntarthatósági,

Afrikai cserkészek tanulják, hogyan lehet zsinórból keresztet csomózni

béketeremtő, vallásközi etc. – munkasátorokban nyert kibontást. Természetesen számos lehetőség volt arra is, hogy a cserkészek szárazon, vízen és a levegőben maradandó élményt szerezzenek maguknak.

Mint a Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének vezetőjét és a Nemzetközi Protestáns Cserkésztanács delegátusát az a megtiszteltetés ért, hogy a vasárnapi protestáns istentiszteleten ezres nagyságrendű gyülekezetben hirdethettem az Evangéliumot. Isten Lelkének segítségül hívásával a Jelenések 21,1-5a versei alapján az *új ég és új föld* látomására hívtam föl a figyelmet, arra téve a hangsúlyt, hogy egy új világ csak akkor lesz jobb, ha a teremtő és megváltó Isten „újteremtésére” nyitunk. Mert az mindennapos tapasztalatunk, hogy azért, mert valami új, nem biztos, hogy jó, sőt... A velünk folyamatosan új szövetséget kötő szerető Atyánk Jézus Krisztusban azonban erre az új égre és új földre való nyitottsággal ajándékoz meg bennünket. Ehhez kell „levernünk” az önzés, a felelőtlenség, a szeretetlenség, az igazságtalanság, a szellemi-lelki-fizikai környezetszennyezés etc lakatjait.

A magyar kontingens értelemszerű többségének gondozását egy római katolikus pap testvérünk végezte, a mintegy 50 fős protestáns közösség reggeli áhítatáról, istentiszteleiről és igény szerinti lelki-gondozásáról az ICHTHÜSZ Közösség megbízásából Nagyné dr. Csobolyó Eszter cserkésztsizt, a dunavarsányi gyülekezet beosztott lelkésze gondoskodott.

A tematikus sátrak sorában a legnagyobb sátrat az úgynevezett *vallások zónája* alkotta, amelyben a három keresztyén család: katolikus, ortodox, protestáns mellett természetesen a zsidó, az iszlám, a buddhista, a hindu, a szíki és a mormon „boxokban” szerezhettek ismereteket a résztvevők. Mondhatni, hogy az egész zóna minden nap

reggeltől estig pezsgő étellel bírt. Nagy élmény volt itt szolgálnom német, amerikai és afrikai cserkészekkel, valamint Széplaki Mercédesz dunavarsányi katekéta aspiránssal. Volt a sátrunkban kézműves foglalkozás, kvíz Luther életéről és rengeteg összehasonlító beszélgetés akár keresztyén és nem-keresztyén, protestáns és katolikus, vagy protestáns és protestáns viszonylatban egyaránt. Az én feladatom ez volt napi több órában. Az ICHTHÜSZ Közösség három szolgálattevőjének költségeihez a NEA/Bethlen Gábor Alap pályázat alapján nyújtott segítséget, amelyért ezúton is köszönetet mondunk. Köszönetet, mondunk továbbá a pályázó Kossuth Lajos Cserkészalapítvány kuratóriumi elnökének a pályázásért. Mint a Nemzetközi Protestáns Cserkésztanács delegátusai pedig nem utolsó sorban mondunk köszönetet a magyar kontingens vezetőjének és utazásszervezőjének, akik a mi utazásunkat is megszervezték.

Elmondhatjuk tehát, hogy a vallás a cserkészletben, legalábbis a szándék és a formalitások szintjén, világméreteken ma is jelen van. Arra a kérdésre viszont, hogy a 45000-ből hányan voltunk jelen élő hittel, formális vallásossággal, vagy vállalt szekularizmussal, továbbá, hogy milyen volt a keresztyének és nem-keresztyének aránya, nem hiszem, hogy bárki is tudna válaszolni. *Az viszont biztos, hogy a misszióknak, az evangelizációknak ma is óriási lehetősége és talán még nagyobb szükségessége van a cserkészleten belül, mint valaha.*

Összegzésül – Isten iránti hálával nyugtázva, hogy ott lehettünk és szolgálhattunk – elmondhatom, hogy az evangéliumi cserkészletre ma hazánkban és az egész keresztyén világban továbbra is nagy szükség van. Szükség van arra, hogy tudjuk, hogy a cserkészlet feladatainak betöltéséhez elengedhetetlenül szükséges hit, remény és szeretet forrása Jézus Krisztusnál van. *Emlékeztetnünk kell ma is magunkat és egymást, hogy a cserkészletben a spiritualitás nem hozzáadott formalitás, hanem az az erő és inspiráció, amellyel Krisztus nagyparancsolatát tudjuk betölteni mások és a magunk javára. Az erre való elköteleződésnek áldott, hatékony és élmény-dús alkalma volt a dzsemborin való részvételünk. Soli Deo Gloria!*

dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

Ez persze csak a töredéke a résztvevőknek a megnyitó ünnepségen

Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2)

Rész az Egészben

Cserkész-lelkész voltam a Dzsemborin

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közössége történelme során mindig is hangsúlyosnak tartotta, hogy nem önálló mozgalom, nem egy függetlenkedő kezdeményezés, hanem *az országos szervezetünkhöz tartozó, ahhoz szervelesen kapcsolódó/kötődő valási/evangéliumi csoportosulás, rész az egészben*. Ennek megfelelően kívánja célját és misszióját betölteni, munkájával érvényesíteni, mivel "Jézus Krisztus a cserkészetnek is Ura".

Hálás örömmel éltük meg, hogy Szövetségünk vezetősége a 24. Cserkész Világtalálkozóra való protestáns lelki felkészülés feladatát, valamint a dzsemborin való lelkési szolgálat biztosítását Közösségünkötől várta és fogadta el. Ezúton is köszönjük a bizalmat, amelyet az ICHTHÜSZ működése során dzsembori-s összefüggésben először – és őszintén reméljük, hogy nem utoljára – kapott.

A dzsemborira való közel egy éves felkészülés során közösségünk lelkészei szolgálták a magyar kontingens protestáns résztvevői számára az istentiszteletet. Hol egy iskola folyosója, hol egy közösségi tér csendes kis zuga, vagy éppen a Velencei tó partja biztosította azt a helyszínt, ahol közösen megállva, az indulás előtt az úrvacsora megünneplésével is lelkileg készülhettünk arra a nagy szolgálatra, hogy *a nemzetközi cserkészközösségünkben képviseljük a magyar mozgalmunkat, rész legyünk az egészben* ott is. Egy alkalommal arra is megszólítást kaptunk, hogy a találkozó hétvégéjének lelki témáját, a „felvállalás kihívását” a rajoknak kidolgozzuk. Kitérőként megjelöltük, hogy merjünk életünk minden helyzetében, „alkalmas és alkalmatlan időkben”, tehát a jamboree-n is bátran hitünket felvállalva, sőt bizonyosságot/tanúságot téve jelen lenni. Ennek eléréséhez kidolgozott pillérek mentén ajánlott beszélgetési témaköröket jelöltünk meg. Segítségül a Reformáció 500 éves évfordulóján megjelent Protestáns Cserkész Imakönyvet minden utazó cserkésznek biztosítottuk, hogy az idegenben is szilárd útmutató legyen a reggeli áhítatok, az esti elcsendesedések, vagy a személyes elmélkedések során is.

Közösségünk aktív szolgálatán keresztül az elmúlt esztendőben Szövetségünk felvételt nyert a Protestáns Cserkészek Nemzetközi Tanácsába – CPGS –, hogy ott is rész legyünk az egészben. Az ICHTHÜSZ a CPGS dzsemborira való felkészülésében is feladatra jelentkezett. A tábori megjelenési program-javaslatok mellett a személyi részvételt is vállalta nt. dr. Bóna Zoltán cst. cspk., ICHTHÜSZ elnök, valamint Széplaki Mercédesz református hitoktató hallgató részvételével. A világtalálkozó „vallások zónájában” a CPGS is helyet kapott, ahol az ICHTHÜSZ képviselői a tábor teljes időtartama alatt szolgálatot teljesítettek. Keresztcsomózásra tanították az érdeklődőket, Luther-kvíz kitöltésében, helyes megoldások megtalálásában és érdeklődő beszélgetésekben vettek részt. Munkájuk eredménye, hogy a vasárnapi istentiszteleten magyar nyelven is szólt

az Ige. Az igehirdetés mellett az úrvacsora megünneplésében is szolgálattevőként helyet kaptunk.

A dzsemborin az IST felnőtt cserkészek táborában kaptam helyet, cserkész-lelkészként. Bár az érkezésünk éjszakáján a sátorért komolyan meg kellett „küzdenem”, ráadásul egy külföldi magyar cserkésszel, aki korábban érkezett. Lakótársak lettünk volna, de nem engedett be a közös „menedékbe”. A többi már könnyebb volt. Mint egy szorgos méhkaptár úgy működött az IST altábor, ahol éjszakánként megpihelve és hajnalban már útnak indulva végeztük mindannyian a különböző feladatainkat. Egy-egy közös utazás, étkezés, vagy véletlen találkozó egy jó beszélgetésre is alkalmat adott. Hálas szívvel gondolok arra az esti elcsendesedésre, amikor az asztal körül a tábor közepén sikerült egy maroknyi hívő közösséggel elcsendesedni. Sikernek élem meg, amikor tudtam segíteni akár egy jó szóval, egy cserkésztestvéri gesztussal, vagy egy kabát kölcsönadásával. Bárcsak több lehetőséget kaptam volna ezekre!

Örültem, hogy ebben a forgatagban a reggeli eligazítás során minden nap lehetőséget kaptunk egy pár perces ökumenikus áhítat megtartására, amit katolikus szolgatárssal közösen, teljes egyetértésben végeztünk. *Az együttműködésünk remekelt. Úgy érzem egymást megértve sikerült egy célt és egy Urat szolgálnunk, ezzel válva különböző részekként az Egész tagjaivá.*

A magyar cserkészrésztevőket, akik négy altáborban éltek a 10 nap alatt, igyekeztem legalább két alkalommal meglátogatni, egy beszélgetés és egy istentisztelet/áhítat erejéig. Mind a négy altábor egymástól olyan nagy távolságra volt, hogy naponta gyalog csak egy helyre tudtam eljutni és az időpontok egyeztetése is komoly kihívást jelentett. Az altáborok klasszikus cserkész-tábor alapján működtek. Jó érzés volt látni a szokásos otthoni tábori elemeket, az

épített táborkaput, a zászlórudat a lobogó trikolorral, vagy a tábori konyhát a maga zűrzavaros környezetével. A személyes találkozások és beszélgetések alapján büszke örömmel tölt el, hogy a rajvezetők kiváló fiatal felnőttek és a rajok tagjai nagyszerű, értelmes és értékes fiatalok voltak. Nemcsak a meneteléssel és a közös nótaszóval hívták fel magukra a figyelmet, de tehetségesek a művészetekben, a sportban és a tudományokban. Azt kívánom, hogy ezt a minőségüket cserkészletükben és egész életükben őrizzék meg és lentebb soha ne adják.

A dzsembori végén az októberi utótábori találkozás reményében váltunk el, amit őszintén várok. Jó lesz ismerős arcként újra látni egymást, a nyári közös élményeket megbeszélni és leginkább azt remélem, hogy a megkezdett közös cserkészletünknek lesz folytatása, akár az ICHTHÜSZ folyóirat hasábjain, akár további közös cserkész-élményekben.

Nagyné dr. Csobolyó Eszter cst. cspk.

Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4)

Reformáció és Ady

A Reformáció egyebek mellett felszabadító erővel bírt a gondolatok, érzések és hangulatok szabad kifejezésére.

Ennek a szabadságnak látványos megélője Ady Endre. Halálának 100. évfordulóján ezt demonstráló két versével emlékezünk a „hitetlenül hívó” költőóriásra. *Zoli bá'*

Az Isten balján

*Az Isten van valamiként:
Minden Gondolatnak alján.
Mindig neki harangozunk
S óh, jaj, én ott ülök a balján.*

*Az Isten könyörületes,
Sokáig láthatlan és néma,
Csak a szívünkbe ver bele
Mázsás harangnyelvekkel néha.*

*Az Isten nem jön ám felénk,
Hogy bajainkban segítsen:
Az Isten: az Én és a kín,
A tero s a csók, minden az Isten.*

*Az Isten hatalmas nagy úr,
Sötétség és világosság,
Rettenetes, zsarnok lakó:
Lelkünkbe ezredévek hozták.*

*Az Isten az egyszerűség,
Unja a túlságos jókat,
Unja a nyugtalanokat
S a sokszerű, nagy álmodókat.*

*Az Isten engem nem szeret,
Mert én sokáig kerestem,
Még meg se leltem s akkor is
Kötődtem vele s versenyeztem.*

*Az Isten van valamiként:
Minden Gondolatnak alján.
Mindig neki harangozunk
S óh, jaj, én ott ülök a balján.*

Imádság háború után

*Uram, háborúból jövök én,
Mindennek vége, vége:
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.*

*Nézd: tüzes daganat a szívem
S nincs ami nyugtot adjon.
Csókolj egy csókot a szívemre,
Hogy egy kicsit lohadjon.*

*Lecsukódtak bús, nagy szemeim
Számára a világnak,
Nincs már nekik látni valójuk,
Csak Téged, Téged látnak.*

*Két rohanó lábam egykoron
Térdig gázolt a vérben
S most nézd, Uram, nincs nekem lábam,
Csak térdem van, csak térdem.*

*Nem harcolok és nem csókolok,
Elszáradt már az ajkam,
S száraz karó a két karom már,
Uram, nézz végig rajtam.*

*Uram, láss meg Te is engemet,
Mindennek vége, vége.
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.*

„Lábam előtt mécses a te igéd...” (Zsolt 119,105)

2019 Berekfürdő szeptember 27-29-ig

Szeptember 27. Péntek

- 17.00 regisztráció, szálláshelyek elfoglalása
- 18.00 zászlófelvonás nyitó áhítat – Nagy László
- 18.15 vacsora: svédasztal – „ha jöttök lesztek, ha hoztok esztek”
- 19.00 megnyitó istentisztelet – Szuhánszky Gábor
- 19.30 vetített beszámoló a Maros túráról – Élmények a múltból, tanulságok a jövőre.
Mura-Dráva túra?! – Hamza István
- 21.00 megemlékezés Ady Endréről
- 21.45 zászlólevonás, záró imádság, takarodó

Szeptember 28. Szombat

- 07.00 ébresztő, reggeli torna, tisztálkodás
- 08.00 reggeli áhítat, zászlófelvonás, reggeli – Szuhánszky Gábor
- 09.30 forgószínpad: cserkészélet, törvények/fogadalom/cserkész történet.
Főzés: Jókai bableves csipetkével, alakítás
- 13.00 ebéd
- 14.00 szabadfórum-fürdő
- 17.00 vetített beszámoló a Börzsönyi Nagytáborról – Nagy László
- 17.45 vetített beszámoló a Nyáradselyei Nagytáborról – Szuhánszky Gábor
- 18.30 vacsora
- 19.30 vetített beszámoló a Jamboreeról
- 20.30 a 2019-es programok tervezése: Trianon, ICHTHÜSZ, BKIE etc.
- 21.30 zászlólevonás, záró imádság, takarodó

Szeptember 29. Vasárnap

- 07.00 ébresztő, reggeli torna, tisztálkodás
- 08.00 reggeli áhítat, zászlófelvonás, reggeli – Bóna Zoltán
- 09.00 részvétel a helyi istentiszteleten
- 11.00 ami eddig kimaradt
- 12.30 branch
- 13.15 zászlólevonás, záró áhítat, könnyes búcsú – Nagy László

Jelentkezés: Nagy Lászlónál a nagylacik1@gmail.com; tel.: 06 20 9549 536 és a lap elérhetőségein.
Részvételi hozzájárulás 5.000 Ft/fő.

A Reformáció hónapjában

mi is gondoljuk át a 46. zsolttár tartalmát, amely a wittenbergi reformátor Luther Márton számára Lélektől ihlető imádság volt az „Erős vár a mi Istenünk!” kezdetű dicséret megalkotására.

46. Az Isten a mi reménységünk

1. Az Isten a mi reménységünk, Midőn reánk tör ellenségünk, Minden háborúságinkban Megtart erős hatalmában. Azért a mi szívünk nem félne, Ha az egész föld megrendülne, És a hegyek a tengernek Közepibe bedülnének.
2. Ha a tenger szörnyen zúgna is, Minden víz felzavarodnék is, És ha a sebes szélvészszel A hegyek hányatnak széjjel: A szép folyóvíz mindazáltal :/: Az ő szép tiszta folyásával Az Istennek szent városát, Megvigasztalná hajlékát:
3. Mert közepén lakik az Isten, Azértan romlása nem leszen; Semmi ínségbe nem ejti, Az Isten jókor megmenti. A pogány népek dúlnak-fúlnak, :/: Nagy sok országok fel-támadnak, De az ő haragos szava Mind e földet elolvasztja.
4. De az Isten minden időben Mivelünk vagyon ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk! Jertek, lássátok e nagy Úrnak, :/: Csuda dolgait hatalmának, Ki mind e föld kerekességét, Elpusztítja ékességét!
5. E földön széjjel nagy hadakat, Ő megcsendesít háborúkat, Ívet, kopjákat megrontat, Társzekereket felgyújtat, Így szólván: mindnyájan halljátok, :/: Hogy erős Istenetek vagyok, És hogy birodalmam vagyon Minden népen e világon!
6. Summa szerint: az erős Isten Velünk van minden ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551. Szöveg: Marot K., 1496–1544

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)

Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: Nagyné dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpedagógia: Nagyné Kele Márta
4. Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Széplaki Mercédesz
5. Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók - Ének - Játék - Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7.

Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu